

Sygn. akt IV U 56/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w O. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Monika Wawro
Protokolant:	stażysta Maciej Stobiecki

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2018 r. w O.

sprawy W. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek odwołania W. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 22 grudnia 2016 roku nr (...)

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu W. R. prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości 60% (sześćdziesiąt procent) trwałego i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 14 października 2014 roku, z jednoczesnym zaliczeniem uprzednio przyznanego i wypłaconego jednorazowego odszkodowania w wysokości 10% (dziesięć procent) trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Sygn. akt IV U 56/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 grudnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. przyznał W. R. na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy ustalając uszczerbek na zdrowiu w wysokości 10 %.

Od decyzji tej W. R. wniósł odwołanie, wskazując iż decyzja jest dla niego krzywdząca. Wskazał, że Komisja Lekarska nie uwzględniła wszystkich doznanych przez niego obrażeń, a uszczerbek na zdrowiu jest nieadekwatny do obrażeń doznanych wskutek wypadku przy pracy. Podkreślił, iż ma kłopoty ze słuchem, a także że w wyniku wypadku doznał wieloodłamowego złamania kości ciemieniowej lewej, wieloodłamowego złamania kości skroniowej lewej, złamania kości podstawy czaszki, złamania kości łuku jarzmowego lewego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. wniósł o oddalenie odwołania, argumentując, że Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, iż u badanego ustalono 10% stałego uszczerbku na zdrowiu, zaś Przewodnicząca Komisji Lekarskiej stwierdziła, iż w niniejszej sprawie nie zachodzą okoliczności ponownego przekazania sprawy do lekarza orzecznika.

Sąd ustalił, co następuje:

W. R. w dniu 14 października 2014 roku uległ wypadkowi przy pracy. W wyniku zdarzenia Odwołujący doznał m. in. wieloodłamowego złamania kości ciemieniowej lewej, wieloodłamowego złamania kości skroniowej lewej, złamania kości podstawy czaszki, złamania kości łuku jarzmowego lewego.

Decyzją z dnia 22 grudnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. przyznał W. R. na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy ustalając uszczerbek na zdrowiu w wysokości 10 %.

(bezsporne, d: dokumentacja medyczna k. 10-28, 105- 106; akta ZUS (...) w całości)

Z uwagi na rozbieżności w ocenie przez Odwołującego i ZUS wysokości uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał W. R. w wyniku wypadku przy pracy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych neurologa, laryngologa, chirurga na okoliczność ustalenia uszczerbku na zdrowiu odwołującego w związku z wypadkiem zaistniałym w dniu 14 października 2014 roku.

Biegła neurolog po przeprowadzeniu badania lekarskiego ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną, stwierdziła u niego uszczerbek na zdrowiu w wysokości 15 % (10% z pkt 3b tabeli oraz 5% z pkt 10a tabeli). Biegła neurolog ustaliła, że Odwołujący przeżył ciężki uraz czaszkowo-mózgowy z wieloodłamowym złamaniem kości czaszki, krwiakiem nad i podtwardówkowym lewostronnym, stłuczeniem lewego płata skroniowego. U odwołującego wykonano kraniotomię i ewakuację krwiaków. Biegła stwierdziła również, iż u skarżącego występuje ubytek kości czaszkowej lewej około ciemieniowej (śr. 4 cm).

(d: opinia biegłej- k: 37-38)

W opinii z dnia 04 kwietnia 2017 roku biegły chirurg stwierdził u odwołującego ubytek kości w okolicy skroniowej, lewej o średnicy około 2 cm, jednakże pozostawił ocenę dolegliwości występujące u Odwołującego biegłemu z zakresu neurochirurgii.

(d: opinia biegłego chirurga k. 51-51v)

W zaistniałej sytuacji Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu neurochirurgii oraz psychiatrii (k. 52) na okoliczność określenia trwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy w dniu 14 października 2014 roku.

Biegły psychiatra wraz z biegłym psychologiem ze względu na stan zdrowia psychicznego nie stwierdzili u skarżącego długotrwałego, ani stałego uszczerbku na zdrowiu. W uzasadnieniu opinii biegły psychiatra wskazał, że upośledzenie zdolności manualnych, skłonności do drażliwości, zaburzenia snu- nie jest na tyle znaczące, by istotnie zaburzało funkcjonowanie społeczne i zawodowe opiniowanego uszczerbku na zdrowiu.

(d: opinia biegłego psychiatry- k. 56-56v; opinia biegłego psychologa- k. 58-58v)

Biegły z zakresu neurochirurgii w opinii sporządzonej w dniu 26 lipca 2017 roku na podstawie przeprowadzonego badania, analizy akt sprawy i dokumentacji medycznej uznał, iż Odwołujący w wyniku urazu czaszkowo-mózgowego doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 30% (z punktu 9c tabeli), wskazując, iż uszczerbek ma charakter trwały. Ponadto, podkreślił, iż uszczerbek jest spowodowany uszkodzeniem organicznym tkani mózgowej w wyniku stłuczenia krwotocznego i zmian w badaniach kontrolnych o typie tkanki malacyjnej w skroni i ciemieniu lewym z odczynem blizny glejowej. Badania słuchu wykazały również jego osłabienie. Biegły podał, że zmiany organiczne pourazowe

spowodowały zaburzenia pamięci, osłabienie zdolności intelektualnych oraz zmniejszenie ogólnej sprawności i wydolności wysiłkowej.

(d: opinia biegłego neurochirurga k. 64-65)

Biegły z zakresu laryngologii rozpoznał u W. R. niedosłuch mieszany ucha lewego i ucha prawego małego stopnia. Biegły ustalił 15% (z punktu 43 tabeli) uszczerbek na zdrowiu Odwołującego związany z uszkodzeniem słuchu będącego następstwem zdarzenia z dnia 14 października 2014 roku.

(d: opinia biegłego laryngologa k. 88-92)

Z uwagi na zastrzeżenia zgłoszone przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Sąd postanowieniem z dnia 28 września 2017 roku dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego neurochirurga L. M. (k.97)

Biegły L. M. podtrzymał wydaną przez siebie opinię podkreślając, że zmiany w tkance mózgowej potwierdzone badaniem TK skutkują poważną dysfunkcją umysłową często niepotwierdzoną w testach psychologicznych, ale znacznie zauważalną w codziennym funkcjonowaniu i wydolnością czynności zawodowych. Uszkodzenie trwałe mózgu po ciężkim urazie mózgu z zagrożeniem życia to jest poważne kalectwo. Według biegłego, okoliczności te uzasadniają przyznanie uszczerbku na zdrowiu w wysokości 30%.

(d. opinia uzupełniająca biegłego neurochirurga- k.109-110).

Pismem z dnia 05 października 2017 roku ZUS wniósł zastrzeżenia do treści opinii biegłego laryngologa, zatem Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu laryngologii (k. 114).

Biegły laryngolog w opinii uzupełniającej, na podstawie audiogramu z dnia 27 października 2017 roku i uwzględnieniu ubytku słuchu dla ucha prawego i ucha lewego wskazał, iż trwałe uszczerbek na zdrowiu Odwołującego wynosi 15%, zaś jego wielkość wynika z analizy audiogramów oraz wartości odczytu z tabeli rozporządzenia MPiPS z dnia 18 grudnia 2002r.

(d: opinia uzupełniająca biegłego laryngologa- k. 123-127).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. R., jako zasadne, zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z dnia 28 listopada 2002 r.) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Wskazać także należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 11 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2002r. Nr 199 poz.1673) – ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Zgodnie z art. 16 w/w ustawy – stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu – ustala lekarz orzecznik. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Natomiast za długotrwały

uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

W myśl art. 6 ust. 1 pkt. 4 w/w ustawy ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje jednorazowe odszkodowanie - dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Nadto, nie było kwestionowane przez strony, że oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Jak wynika z okoliczności sprawy ZUS opierając się na orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS stwierdził, iż u Odwołującego występuje uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem z dnia 14 października 2014 roku w wysokości 10 %. Nie zgodził się z tym W. R.. W związku z powyższym, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych neurologa, chirurga, neurochirurga, laryngologa, psychiatry na okoliczność procentowego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego.

Podkreślić bowiem należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd - wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

W ocenie Sądu, powyższe opinie są precyzyjne, logiczne oraz wyczerpująco analizują przedstawione zagadnienie. Są one pełne (udzielają bowiem wyczerpujących odpowiedzi na postawione pytania) i jasne (zawierają logiczne uzasadnienie wniosków końcowych), a przez to merytorycznie zasadne.

W konsekwencji Sąd oddalił wniosek ZUS po dopuszczeniu dowodu z opinii kolejnych biegłych neurologa, neurochirurga i laryngologa, albowiem przede wszystkim okoliczności sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione.

W ocenie Sądu, argumenty prezentowane przez ZUS w zastrzeżeniach do opinii biegłych stanowiły jedynie polemikę ze stanowiskiem wyrażonym w opiniach, a wniosek o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii kolejnych biegłych miał na celu spowodowanie pozytywnego dla organu rozstrzygnięcia. Wskazać przy tym należy, iż Sąd nie jest obowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych strony tak długo, aż udowodni ona korzystną dla siebie tezę i pomija je od momentu dostatecznego wyjaśnienia spornych okoliczności sprawy (art. 217 § 2 kpc) – (por. Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 marca 1997 r. II UKN 45/97). Zgodnie zaś z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego „żądanie ponowienia lub uzupełnienia dowodu z opinii biegłych jest bezpodstawne, jeżeli sądy uzyskały od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania (...)” (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r. II UKN 96/99).

Sąd uznał, iż wszystkie sporne okoliczności sprawy zostały już wyjaśnione, wobec powyższego, Sąd oddalił więc wniosek dowodowy o powołanie nowych biegłych. Potrzeba bowiem powołania innego biegłego, powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (por. wyrok SN z dnia 04.08.1999r. I PKN 20/99, OSNP 2000, Nr 22, poz. 807).

Na gruncie niniejszej sprawy, Sąd nie był zatem obowiązany dopuścić kolejnego dowodu z opinii kolejnych biegłych, albowiem przedstawione przez biegłych opinie nie budziły żadnych uzasadnionych wątpliwości.

W konsekwencji Sąd w swym rozstrzygnięciu dotyczącym procentowego uszczerbku na zdrowiu oparł się na wskazanych opiniach i przyznał odwołującemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy w wysokości 60% (sumując uszczerbki na zdrowiu wskazane w kolejnych opiniach, albowiem były one wskazywane przez biegłych różnych specjalności i dotyczą różnych skutków wypadku przy pracy). Na poczet powyższego orzeczonego uszczerbku na zdrowiu zaliczeniu podlegała kwota przyznanego (i wypłaconego) przez ZUS zaskarżoną decyzją odszkodowania za 10 % uszczerbku na zdrowiu.

O powyższym orzeczono po myśli art. 477 (14) § 2 k.p.c. w zw. z art. 6 ust. 1 pkt. 4 i art. 11 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z dnia 28 listopada 2002 r.).

SSR Monika Wawro